

SCRISOARE PASTORALĂ LA INVIEREA DOMNULUI 2019

+ NATHANIEL

**Prin mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop de Detroit și
al Episcopiei Ortodoxe Române din America**

Iubitului nostru cler, monahilor și binecredincioșilor creștini
din de Dumnezeu-păzita noastră Episcopie:

Har, mila și pace de la Dumnezeu iar de la noi dragoste părintească și binecuvântare
arhierescă!

*„Iar Celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere și să vă pună înaintea slavei Lui,
neprihăniți cu bucurie mare, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Iisus Hristos,
Domnul nostru, slavă, preamărire, putere și stăpânire, mai înainte de tot veacul și acum și
întru toți vecii. Amin!” (Iuda 1:24-25).*

Hristos a înviat!

Iubiții mei,

Din scurta epistola a Sfântului Apostol Iuda, *"slujitorul lui Iisus Hristos și frate a lui Iacov"* (nu Iuda Iscarioteanul), aflăm că deja din epoca apostolică, nu toți cei care s-au considerat urmași ai lui Hristos erau puternici în credința lor. Am ales epistola sa ca text pentru temeiul pastoralei din acest an, pentru că definește atât de bine vremurile noastre, cât și nevoia noastră de a ne menține puternic în credința noastră în Domnul Iisus Hristos, Cel înviat dintre morți, a cărui Inviere, noi azi, preamărim.

Pe lângă cuvintele frumoase de preamarire lui Dumnezeu din încheierea acestei foarte scurte epistole, Sfântul Apostol Iuda se remarcă și pentru cuvintele sale înflăcărâte de avertizare din întreg textul. Vă reamintesc îndemnul său binecunoscut: *"... simțit-am nevoie să vă scriu și să vă îndemn ca să luptați pentru credința dată sfinților, odată pentru totdeauna"* (1:3). Ne îndeamnă să luptăm din greu pentru credință pentru că: *"...s-au strecurat printre voi unii oameni nelegiuți, care de mai înainte au fost rânduiți spre această osândă, schimbând ei harul Dumnezeului nostru în desfrânare, și care tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, pe Iisus Hristos"* (1:4). Cu alte cuvinte, poate mărturisim credința cu buzele noastre, dar nu și cu viața noastră, în societatea în care ne lucrăm mântuirea. Credința în Invierea întregii omeniri este în general negată, dacă nu întotdeauna cu vorba, cu siguranță în faptă.

Sfântul Apostol Iuda se adresează acestor fel de oameni care dețin limbaj violent și au comportament vicios. Ii avertizează: *"Iată, a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Lui, ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți nelegiuții de toate faptele nelegiuirii lor, în care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele de ocară pe care ei, păcătoși, netemători*

de Dumnezeu, le-au rostit împotriva Lui" (1:14-15). Nu sunt oare aceste cuvinte potrivite și pentru zilele noastre? De aceea, cuvintele Apostolului Iuda aduse ca lauda lui Dumnezeu, pentru că ne-a împiedicat să cădem și ne ține în slăvita Lui prezență, sunt atât de utile și de puternice încât să ne țină pe calea cea dreaptă a credinței date nouă dintru început.

Noi, Biserica, Trupul lui Hristos, Mireasa Lui, trebuie să ne îngrijim unul pentru altul și pentru întreaga omenire, în calea noastră pământească. Astfel, suntem încurajați să ne iubim unii pe alții, așa cum ne îndemnă Domnul nostru Iisus Hristos. Sfântul Apostol Iuda ne avertizează din nou: *"păziți-vă întru dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viață veșnică. Și pe unii, șovăitori, muștrați-i, pe alții, smulgându-i din foc, mântuiți-i; de alții, însă, fie-vă milă cu frică..." (1:22-23)* pentru că societatea noastră este sfidătoare față de Creatorul și Răscumpărătorului nostru și Invierea Lui din morți.

Desigur, judecata aparține Domnului dar fiecare dintre noi, dorim să fim socotiți printre cei care vor fi *"înaintea slavei Lui, neprihăniți cu bucurie mare" (1:24)*. Dar pentru a ajunge la aceasta viață binecuvântată și fără de sfârșit, trebuie să păstrăm credința, să rămânem pe calea cea dreapta.

Judecata va fi, fără indoiala! Dar totuși suntem întăriți și de cuvintele de încurajare ale Sfântului Apostol Iuda: *„dar voi, iubitorilor, zidiți-vă pe voi înșivă, întru a voastră prea sfântă credință, rugându-vă în Duhul Sfânt" (1:20)*. Astfel, credința noastră este una lucrătoare, activă, pentru că ni se spune *"sa zidim"* credința noastră, adică a ne construim viața în nădejde, în nădejdea vieții celei veșnice și în lucrarea acestei zidiri, viața noastră pământească, sa fie întotdeauna în armonie cu mișcarea Duhului Sfânt din noi.

Scurta epistola a Sfântului Apostol Iuda are punctul culminant în cuvintele: *"... păziți-vă întru dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viață veșnică!" (1:21)* Aceste trei cuvinte finale - *spre viață veșnică* - stau la baza acestei scrisori pastorale a noastre: Dumnezeu ne dăruiește viața veșnică; și acest lucru îl știm pentru ca în această mare zi prăznuim Invierea Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru din morți, din mormânt, din distrugere!

Astăzi este ziua noastră de sărbătoare. Odată ce ne-am îmbrăcat în Hristos în taina Sfântului Botez, mergând în mormânt împreună cu El, acum să ieșim din apele curățitoare într-o nouă viață, *"neprihăniți cu bucurie mare" (1:24)* ca cei *"iubiți lui Dumnezeu" (1:1)*.

Adevărat a înviat!

Primiti dragostea noastră părintească și binecuvântările arhieresti pentru cei dragi de aproape și de departe!

+ Nathaniel

+ NATHANIEL, Arhiepiscop